Nr 56

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring i förordningen (1946: 324) om skogsvårdsavgift;

beslutad den 27 februari 1975.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLOF PALME

SVANTE LUNDKVIST

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att det promilletal, med vilket skogsvårdsavgift enligt förordningen (1946: 324) om skogsvårdsavgift skall utgå, bestäms direkt i nämnda författning, som föreslås i fortsättningen skola benämnas lag, i stället för att som hittills kungöras i administrativ ordning. Ändringen föranleds av den nya regeringsformen. Det föreslås att promilletalet fastställs till 0,9. Viss del av inflytande belopp föreslås skola användas till åtgärder som främjar skogsvård samt arbetarskydd och arbetsmiljö i skogsbruket.

Förslag till

Lag om ändring i förordningen (1946: 324) om skogsvårdsavgift

Härigenom föreskrives att rubriken till förordningen (1946: 324) om skogsvårdsavgift samt 1 § förordningen skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Förordning om skogsvårdsavgift	**Lag om skogsvårdsavgift**
1 §[1]	
Den, för vilken vid taxering till kommunal inkomstskatt såsom skattepliktig inkomst upptagits garantibelopp för jordbruksfastighet, som vid fastighetstaxering åsatts delvärdet skogsbruksvärde, är skyldig erlägga skogsvårdsavgift. Sådan avgift utgår med *högst en och en halv* promille av skogsbruksvärdet.	Den, för vilken vid taxering till kommunal inkomstskatt såsom skattepliktig inkomst upptagits garantibelopp för jordbruksfastighet, som vid fastighetstaxering åsatts delvärdet skogsbruksvärde, är skyldig erlägga skogsvårdsavgift. Sådan avgift utgår *för varje år* med *0,9* promille av skogsbruksvärdet.

Har garantibeloppet jämkats i enlighet med vad därom i 47 § sista stycket kommunalskattelagen föreskrives, skall jämkning ske jämväl av underlaget för beräkning av skogsvårdsavgift.

För varje år bestämmes med vilket promilletal skogsvårdsavgiften skall för det året utgå.

Skogsvårdsavgift skall utgå i helt antal kronor, därvid iakttages att avgiftsbeloppet vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till närmaste hela krontal.

Denna lag träder i kraft en vecka efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har utkommit från trycket i Svensk författningssamling och tillämpas första gången vid 1976 års taxering.

[1] Senaste lydelse 1973: 1105.

JORDBRUKSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1975-02-27

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, och statsråden Sträng, Johansson, Holmqvist, Aspling, Lundkvist, Geijer, Bengtsson, Norling, Löfberg, Carlsson, Feldt, Sigurdsen, Gustafsson, Zachrisson, Leijon

Föredragande: statsrådet Lundkvist

Proposition med förslag till lag om ändring i förordningen (1946: 324) om skogsvårdsavgift

---

Enligt 1 § förordningen (1946: 324) om skogsvårdsavgift är den, för vilken vid taxering till kommunal inkomstskatt såsom skattepliktig inkomst upptagits garantibelopp för jordbruksfastighet, som vid fastighetstaxering åsatts delvärdet skogsbruksvärde, skyldig erlägga skogsvårdsavgift. Avgiften utgår med högst en och en halv promille av skogsbruksvärdet. För varje år bestäms med vilket promilletal skogsvårdsavgiften skall utgå för det året. Frågan om skogsvårdsavgiftens storlek har regelmässigt varje år tagits upp i statsverkspropositionens bilaga 1 Finansplanen. Sedan riksdagen bestämt avgiftens storlek, har Kungl. Maj:t utfärdat särskild kungörelse i ämnet (senaste kungörelse SFS 1974: 78).

Skogsvårdsavgifterna utgör skogsbrukets bidrag till skogsvårdsstyrelseverksamhetens finansiering. Vid förordningens tillkomst förordade dåvarande chefen för jordbruksdepartementet att ett belopp motsvarande närmare två tredjedelar av skogsvårdsstyrelsernas beräknade totala nettomedelsbehov ("ordinarie avlöningar" och "nettoomkostnader") för den närmaste tiden skulle komma att täckas av inflytande avgiftsmedel (prop. 1946: 126 s. 120, JoU 1946: 61 s. 38, rskr 1946: 391). Fr. o. m. budgetåret 1960/61 ändrades principerna för finansiering av skogsvårdsstyrelsernas verksamhet (prop. 1960: 106, BeJoU 1960: 1, rskr 1960: 326). Ändringen innebar bl. a. att staten ekonomiskt skall svara för uppgifter av uppenbart offentlig natur. För styrelsernas serviceverksamhet skall tas ut ersättning enligt taxa. Denna skall utformas med utgångspunkt från självkostnadsprincipen men med nedsättning som motsvarar de skogsvårdsavgifter som inflyter till statskassan och som återgår till skogsvårdsstyrelserna över driftbudgetanslag. Skogsvårdsavgiften

subventionerar alltså numera kostnaderna för skogsvårdsstyrelsernas serviceverksamhet. Under den första tiden efter förordningens tillkomst utgick skogsvårdsavgift i hela landet med 1,5 promille. Det promilletal med vilket skogsvårdsavgift tas ut har därefter stegvis sänkts. Fr. o. m. år 1966 har talet varit oförändrat 0,9 promille. De beräknade och redovisade inkomsterna på titeln under de senaste budgetåren framgår av följande sammanställning (milj. kr.).

Budgetår	1970/71	1971/72	1972/73	1973/74	1974/75
Riksstat	10,2	11,7	11,7	11,7	11,7
Redovisat	9,6	11,2	11,1	11,3	

Skogsstyrelsen har föreslagit oförändrat promilletal 0,9 för år 1975 och beräknat inkomsterna för budgetåret 1975/76 till 11,7 milj. kr. Riksrevisionsverket har anslutit sig till skogsstyrelsens beräkning (prop. 1975: 1 Finansplanen bil. 2 s. 42).

Skogsvårdsavgiften får anses ha karaktär av skatt till staten. Enligt bestämmelserna i 8 kap. i den nya regeringsformen, som började tillämpas den 1 januari 1975, kan endast riksdagen meddela föreskrifter härom. Sådana föreskrifter skall meddelas genom lag. I överensstämmelse härmed föreslår jag att skogsvårdsavgiftens storlek fastställs direkt i förordningen om skogsvårdsavgift och att förordningen betecknas som lag.

Preliminära uppgifter från 1975 års fastighetstaxering ger vid handen att det totala skogsbruksvärdet för landet kommer att öka med i genomsnitt 62 %. En tillämpning av oförändrat promilletal, 0,9, vid 1976 års taxering kommer därför att innebära att skogsvårdsavgifterna ökar från beräknade 11,7 milj. kr. till ca 19,2 milj. kr. Frågan om finansieringen av skogsvårdsstyrelsernas verksamhet — vilken som jag tidigare nämnt hänger nära samman med skogsvårdsavgiften — behandlas f. n. av skogsadministrativa utredningen (Jo 1974: 03). Innan förslag föreligger från utredningen är jag inte beredd att ta ställning till frågan om skogsvårdsstyrelserna bör tillföras medel utöver de 11,7 milj. kr. som jag har beräknat i budgetpropositionen 1975 (prop. 1975: 1 bil. 11 s. 56). I avvaktan på ställningstaganden till kommande förslag från skogsadministrativa utredningen och 1973 års skogsutredning bör mellanskillnaden, ca 7,5 milj. kr., i stället efter beslut av regeringen i varje särskilt fall användas för åtgärder som främjar skogsvård samt arbetarskydd och arbetsmiljö i skogsbruket. Som exempel på sådana åtgärder vill jag nämna rådgivnings- och informationsverksamhet samt undersökningar eller utredningar som behövs som underlag för verksamheten.

Jag förordar att på statsbudgeten för budgetåret 1975/76 förs upp ett reservationsanslag av 7,5 milj. kr., benämnt Främjande av skogsvård m. m. Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer bör med-

dela de särskilda föreskrifter som föranleds av bifall till vad jag nu förordat. Mot bakgrund av vad jag nyss sagt föreslår jag att promilletalet med vilket skogsvårdsavgiften skall utgå bestäms till oförändrat 0,9. Den föreslagna lagändringen bör träda i kraft snarast och tillämpas första gången vid 1976 års taxering.

Med hänvisning till vad jag nu anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

dels antaga inom jordbruksdepartementet upprättat förslag till lag om ändring i förordningen (1946: 324) om skogsvårdsavgift,

dels godkänna vad jag förordat om användningen av de medel som flyter in i form av skogsvårdsavgifter,

dels till *Främjande av skogsvård m. m.* för budgetåret 1975/76 under nionde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 7 500 000 kr.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga de förslag som föredraganden har lagt fram.

KUNGL. BOKTR. STOCKHOLM 1975 750160